

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: **F.T.**
bytem [REDACTED]
adresa pro doručování S. K. N. 692, D.

proti
žalované: **Vězeňská služba ČR, Věznice Rýnovice**
sídlem Belgická 3765/11, P. O. Box 14, 466 05 Jablonec nad Nisou

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 1. 2018, č. j. VS-3309-10/ČJ-2018-801232-KT

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Vězeňské služby ČR, Věznice Rýnovice ze dne 18. 1. 2018, č. j. VS-3309-10/ČJ-2018-801232-KT, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí ředitele žalované, kterým byla zamítnuta jeho stížnost proti rozhodnutí vedoucího oddělení výkonu trestu žalované o uložení kázeňského trestu ze dne 9. 1. 2018, č. j. VS-3309-10/ČJ-2018-801232-KT. Prvoinstančním rozhodnutím byl žalobci podle § 46 odst. 3 písm. g) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody (dále jen „ZVOTS“), uložen nepodmíněný kázeňský trest umístění do uzavřeného oddělení na dobu 20 dnů. Kázeňský trest byl uložen za kázeňský přestupek podle § 46 odst. 1 ZVOTS, kterého se měl žalobce dopustit tím, že porušil § 28 odst. 3 písm. b) ZVOTS, neboť rozborem vzorku moči odebraného žalobci dne 8. 12. 2017 byl Krajskou nemocnicí Liberec, a.s., oddělením klinické a soudní toxikologie, potvrzen pozitivní nález cannobolity (THC).

2. Žalobce nesouhlasil se zjištěním, že ve vzorku moči ze dne 8. 12. 2017 byla zjištěna přítomnost látky THC. Namítal, že při odevzdání vzorku moči ke kontrole byl zjištěn pozitivní nález na látku ACE, to vysvětloval užíváním léků PARACETAMOL a IBALGIN na nachlazení. Popsal, že dne 8. 12. 2017 byl na vlastní žádost předveden k vězeňskému lékaři, který mu předepsal lék proti nevolnosti žaludku, protože měl žaludek podrážděný z užívání léků, které užil na bolest kloubů a hlavy. Tato skutečnost nebyla v rozhodnutí o kázeňském trestu zmíněna. Ve výsledcích z laboratoře však léky PARALEN A IBALGIN nebyly zjištěny. To podle žalobce vyvolává pochybnosti o manipulaci s odebraným vzorkem moči. Žalobce popsal, že nejprve mu nebylo umožněno seznámit se s výsledky laboratorního testu. Nakonec mu byl dokument s tabulkou, kde byly uvedeny látky, na které laboratoř provedla testování, předložen. Takto zjistil, že laboratoř nepotvrdila přítomnost léků, na které byl dne 8. 12. 2017 pozitivně testován. Žalobce požadoval, aby žalovaná předložila veškeré dostupné podklady, výsledky testů z toxikologické laboratoře, z odběru moče ze dne 8. 12. 2017 a lékařské zprávy s odběrem spojené. Svým podpisem žalobce stvrdil, že mu byl odebrán vzorek, který je pozitivní na ACE, lék, který v té době užíval, což může potvrdit i spolubydlící ■■■■■. Následný negativní výsledek testu na tuto látku v laboratoři vylučuje tvrzení žalované, že manipulace se vzorkem před odesláním do laboratoře nebyla možná. Žalobce nesouhlasil s vysvětlením, které se mu dostalo, že léky proti nachlazení se z moči odbourávají dříve.

3. Dále žalobce brojil proti tvrzení žalované v rozhodnutí o stížnosti, že si léky PARALEN ani IBUPROFEN či jiné léky s účinnou látkou na zdravotním středisku nekupoval a ani na finančním oddělení nebyl potvrzen nákup těchto léků. Žalobce tvrdil, že má výplatní pásky, kde mu bylo finančním oddělením strženo několikrát za léky na nachlazení, které mu předepsalo zdravotní středisko ve věznici.

4. Žalobce rovněž namítal, že mu byl předložen k podepsání kázeňský trest vychovatelkou ■■■, a to trest 20 dní UOMPZ, podepsal pouze návrh na kázeňské potrestání, aby se mohl vyjádřit. Kopie mu nebyly vystaveny, i když je požadoval. Poté si dne 11. 1. 2018 podal stížnost a zažádal si o kopii rozhodnutí prostřednictvím Věznice Liberec. Kopie rozhodnutí mu byla předložena, ale druh trestu byl změněn z § 46 odst. 3 písm. f) ZVOTS na § 46 odst. 3 písm. g) ZVOTS, tedy 20 dní CUO, nikoliv UOMPZ, v odůvodnění rozhodnutí ovšem zůstalo původní odůvodnění trestu.
5. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná odkázala na spisový materiál, požádala pouze o přezkum včasnosti podání žaloby s ohledem na datum, kdy byla žaloba soudu doručena.
6. Z předloženého spisového materiálu soud zjistil následující skutečnosti:
7. Z tiskopisu protokolu o provedení orientačního toxikologického vyšetření moči vyplývá, že dne 8. 12. 2017 v 15:42 hodin bylo Zdravotnickou službou žalované u žalobce provedeno orientační toxikologické vyšetření moči s pozitivním výsledkem na jiné látky (uvedena látka ACE), výsledek na přítomnost THC byl negativní. Žalobce do protokolu podal vysvětlení, že měl lék IBUPROFEN.
8. Dle výsledkového listu laboratoře Krajské nemocnice Liberec, a. s., oddělení klinické a soudní toxikologie (dále jen „toxikologická laboratoř“) ze dne 14. 12. 2017 byl žalobcem odevzdaný vzorek moči s datem odběru 8. 12. 2017 testován na přítomnost řady návykových látek ve dnech 11. – 14. 12. 2017, byla zjištěna přítomnost 11-nor-⁹-tetrahydrocannabinol-9-karboxylové kyseliny – pozitivní nález na THC, na ostatní testované látky (včetně PARACETAMOL) byla imunoanalýza negativní.
9. Podle lékařské zprávy ■■■ ze dne 19. 12. 2017 nebyly žalobci léky s obsahem cannabinoidů na zdravotním středisku žalované podány.
10. V závěrečné zprávě ze dne 21. 12. 2017 bylo konstatováno, že ve vzorku moči, žalobci odebranému dne 8. 12. 2017, byl toxikologickou laboratoří zjištěn nález cannabinoidů, přičemž detekční časy těchto látek v moči jsou 2 – 7 dní při jednorázovém užití, 30 dní při chronickém, a protože žalobce je ve výkonu trestu odnětí svobody od 16. 8. 2014, došlo k aplikaci látek v průběhu výkonu trestu odnětí svobody. Žalobce byl seznámen s povinnostmi odsouzených, včetně zákazu vyrábění, přechovávání a konzumování alkoholických nápojů a jiných návykových látek, jeho jednáním byly naplněny znaky kázeňského přestupku, proto bude celá věc projednána v kázeňském řízení. Dne 27. 12. 2017 se žalobce ke kázeňskému přestupku vyjádřil do záznamu o kázeňském přestupku, popíral, že by užil nějaké zakázané látky, uváděl, že vzorek testovaný dne 8. 12. 2017 byl pozitivní na látku ACE, nikoli na látku, kterou potvrdila laboratoř, záznam odmítl podepsat. Před vydáním rozhodnutí žalobce uváděl, že zakázanou látku neužil, žádal o nové výsledky, neboť muselo dojít k omylu.

11. Rozhodnutím vedoucího oddělení výkonu trestu odnětí svobody o uložení kázeňského trestu ze dne 9. 1. 2018 byl žalobci za kázeňský přestupek, kterého se měl dopustit tím, že ve vzorku odebrané moči ze dne 8. 12. 2017 byly potvrzeny nálezy cannaboly, které prokazatelně užil ve výkonu trestu, uložen podle § 46 odst. 3 písm. g) ZVTOS nepodmíněný kázeňský trest celodenního umístění do uzavřeného oddělení na dobu 20 dnů. Vedoucí oddělení rozhodnutí odůvodnil tak, že v moči žalobce odebrané dne 8. 12. 2017 byl rozbořem toxikologické laboratoře ze dne 14. 12. 2017 potvrzen pozitivní nález 11-nor- Δ^9 -tetrahydrocannabinol-9-karboxylové kyseliny, aplikace proběhla vzhledem k nástupu trestu dne 16. 8. 2014 ve výkonu trestu. Žalobce svým jednáním porušil povinnost dle § 28 odst. 3 písm. b) ZVOTS, s povinnostmi byl prokazatelně seznámen. Jeho vyjádření, že žádnou zakázanou látku nepožil, bylo vyvráceno, jeho jednání bylo potvrzeno výsledky rozboru vzorku moči. K uloženému trestu vedoucí oddělení uvedl, že bylo přihlédnuto k dosavadnímu kolísavému výkonu trestu, k vysoké závažnosti přestupku a okolnostem, za nichž byl spáchán. Proto byl uložen trest v horní hranici kázeňské pravomoci 20 dnů, ÚOMPZ nepodmíněně.
12. Žalobcem podanou písemnou stížnost, ve které žalobce odmítl výsledky rozboru vzorku moči a poukázal na pozitivní nález ACE, což vysvětlovalo užívání léku proti nachlazení PARALEN zhruba od 5. do 10. 12., a mohlo tedy dojít k manipulaci či záměně vzorků, zamítnul podle § 60 odst. 2 písm. b) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 345/1999, kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody (dále jen „ŘVTOS“), ředitel žalované rozhodnutím ze dne 18. 1. 2018, s nímž byl žalobce uvedeného dne seznámen. Konstatoval, že žalobce neučinil žádné konkrétní návrhy na doplnění dokazování, pouze uvedl domněnky nepotvrzené zdravotním střediskem ani finančním oddělením. Z šetření vyplynulo, že odběr moči byl proveden v souladu s Metodickým listem č. 2/2010, o provádění monitoringu omamných a psychotropních látek ve Vězeňské službě, a žalobce vlastnoručním podpisem potvrdil, že byl u testu přítomen a odebraný vzorek byl označen jeho jménem a protokolem. Tím byla vyloučena manipulace se vzorkem před odesláním do laboratoře, poté manipulaci se vzorkem vylučuje akreditace laboratoře. Z výsledkového listu toxikologické laboratoře vyplývá, že minimální množství v moči pro zjištění látek ACE (paracetamol) je 5000ng/ml. Žalobce si žádný PARALEN ani IBUPROFEN či jiné léky s touto účinnou látkou na zdravotním středisku nekupoval, ani finančním oddělením nebyl nákup léků potvrzen. Nelze tedy dle dávkování stanovit množství látek v těle, které by se mohly testem prokázat. Ředitel žalované uzavřel tím, že bylo správně přihlédnuto k dosavadnímu problematickému výkonu trestu, ke stavu plnění programu zacházení, k závažnosti přestupku a k okolnostem, za nichž byl spáchán, uložený trest je úměrný, v souladu s účelem výkonu trestu. Ředitel žalované dále konstatoval, že v řízení byla dodržena žalobcova práva, jeho námitky byly vyřazeny.
13. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů, přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době

rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

14. Předmětem soudního přezkumu jsou rozhodnutí pověřených pracovníků žalované o uložení nepodmíněného kázeňského trestu umístění do uzavřeného oddělení na dobu 20 dnů podle § 46 odst. 1 písm. g) ZVTOS. Dle § 52 odst. 4 ZVOTS se lze přezkumu takového rozhodnutí o uložení kázeňského trestu domáhat u soudu za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem ve stejném rozsahu, v jakém je takový přezkum možný v řízení o přestupku.
15. Vzhledem k tomu, že žalovaná zpochybnila včasnost žaloby, uvádí soud následující. Správní žalobu proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu dle § 52 odst. 4 ZVOTS lze v souladu s § 72 odst. 1 s. ř. s. podat ve lhůtě 2 měsíců poté, co bylo žalobci rozhodnutí oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Protože ZVOTS jinou lhůtu k podání žaloby neupravuje, musel žalobce podat žalobu ve lhůtě 2 měsíců od řádného oznámení napadeného rozhodnutí. Soud vycházel z toho, že napadené rozhodnutí bylo žalobci oznámeno dne 18. 1. 2018. Poslední den dvouměsíční lhůty k podání žaloby připadl dle § 40 odst. 1, odst. 2 a odst. 3 s. ř. s. na pondělí 19. 3. 2018. V tento den byla žaloba podána k poštovní přepravě (dle podacího razítka držitele poštovní licence), lhůta k podání žaloby byla v souladu s § 40 odst. 4 s. ř. s. zachována a soud přistoupil k jejímu věcnému projednání.
16. Ustanovení § 47 ZVOTS pouze stručně stanoví, že kázeňský trest lze uložit, jsou-li náležitě objasněny okolnosti kázeňského přestupku a prokázána vina odsouzeného. Před uložení kázeňského trestu musí být odsouzenému umožněno, aby se vyjádřil ke skutečnostem, které se mu kladou za vinu a k důkazům o nich. Uložený kázeňský trest musí být úměrný závažnosti spáchaného kázeňského přestupku a musí být v souladu se zájmem na dosažení účelu trestu.
17. Podrobnosti ohledně ukládání kázeňských trestů stanoví ŘVOTS. Podle § 58 odst. 1 ŘVOTS je třeba o uložení kázeňského trestu rozhodnout co nejdříve po zjištění kázeňského přestupku a náležitém objasnění. O kázeňském přestupku odsouzeného se sepíše záznam na předepsaném tiskopisu, ze záznamu musí být zřejmé konkrétní údaje o jednání, v němž je spatřován kázeňský přestupek, včetně označení místa, času, způsobu spáchání přestupku a okolností, za nichž byl přestupek spáchán, popřípadě též předpokládané pohnutky takového jednání. Záznam o kázeňském přestupku a uložení kázeňského trestu se po jeho vykonání založí do osobního spisu odsouzeného. Podle odst. 3 uvedeného ustanovení je v řízení o kázeňském přestupku důkazním prostředkem vše, co může přispět k objasnění skutku, zejména vlastní zjištění zaměstnance vězeňské služby, výpovědi odsouzených a jiných osob, věci, listiny a ohledání. Podle odst. 5 lze kázeňský trest uložit, je-li vina odsouzeného prokázána. Při rozhodování o uložení kázeňského trestu je zaměstnanec vězeňské služby povinen přihlídnout zejména k závažnosti kázeňského přestupku a okolnostem, za nichž byl spáchán, jakož i k dosavadnímu chování odsouzeného. Kázeňský přestupek lze řešit též výchovným pohovorem,

bez uložení kázeňského trestu; tato skutečnost se vyznačí v záznamu o kázeňském přestupku. Rozhodnutí o uložení kázeňského trestu se vydává písemně a musí kromě výroku a odůvodnění obsahovat i poučení o opravném prostředku. Oznámení rozhodnutí potvrdí odsouzený svým podpisem. Podle § 59 ŘVOTS lze proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu podat písemně nebo ústně stížnost. V řízení o stížnosti je příslušný zaměstnanec vězeňské služby povinen podle § 60 odst. 1 ŘVOTS přezkoumat, zda je prokázáno, že se skutek stal, zda jej spáchal odsouzený, zda tento skutek je kázeňským přestupkem, jakož i další významné okolnosti. Způsoby rozhodnutí o podané stížnosti obsahuje odst. 2 uvedeného, dle odst. 3 uvedeného ustanovení musí být rozhodnutí o stížnosti proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu písemně odůvodněno.

18. Z uvedeného vyplývá, že o kázeňském přestupku se rozhoduje v kázeňském řízení dle procesních pravidel shora popsanych, zákon č. 500/2004, správní řád, se na toto řízení dle § 76 ZVTOS neužije. Z judikatury vyplývá (srov. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. 2. 2015, č. j. 30 A 87/2013-46, dostupný na www.nssoud.cz, rozsudek Nejvyššího správního soud ze dne 28. 2. 2014, č. j. 5 As 83/2013-34), že se na řízení o kázeňských trestech odsouzených podle § 177 odst. 1 správního řádu užijí základní zásady činnosti správních orgánů v uvedených v §§ 2 až 8 správního řádu.
19. Podle § 28 odst. 2 písm. c) ZVTOS je odsouzený povinen podrobit se preventivní vstupní, periodické, mimořádné a výstupní lékařské prohlídce v rozsahu určeném lékařem nebo zvláštním právním předpisem, včetně nezbytných diagnostických a laboratorních vyšetření a očkování, a opatřením stanoveným orgány hygienické služby. Zakotvení této povinnosti nepochybně slouží mimo jiné k tomu, aby žalovaná mohla sledovat, zda odsouzený dodržuje zákaz stanovený ustanovením § 28 odst. 3 písm. b) ZVTOS, tedy zákaz vyrábět, přechovávat a konzumovat alkoholické nápoje a jiné návykové látky.
20. V dané věci má soud za to, že žalovaná v obou stupních řízení splnila svou povinnost náležitě objasnit porušení zákazu konzumovat ve výkonu trestu odnětí svobody zakázané látky, mezi které nepochybně THC patří, a prokázat vinu žalobce. Výskyt zakázané látky THC ve vzorku moči, který byl žalobci odebrán dne 8. 12. 2017, byl jednoznačně prokázán výsledkovým listem toxikologické laboratoře ze dne 14. 12. 2017. Z výsledkového listu vyplynulo, že testován byl vzorek moči žalobce, s datem odběru 8. 12. 2017, o jehož testování požádala Zdravotnická služba žalované, který toxikologická laboratoř převzala dne 11. 12. 2017 v 8:45 hodin. Po vyšetření vzorku imunometodou, resp. jednostupňovým imunochromatickým testem, který byl pozitivní na THC, byl nález této zakázané látky verifikován akreditovanou chromatografickou metodou GC-MS. K námitkám žalobce, že mohlo dojít k manipulaci s odebraným vzorkem moči, soud uvádí, že z protokolu o provedení orientačního toxikologického vyšetření ze dne 8. 12. 2017 vyplývá, že odběr moči a testování bylo provedeno v souladu s Metodickým listem č. 2/2010, o provádění monitoringu omamných a psychotropních látek ve Vězeňské službě, a to za přítomnosti svědka a žalobce jako testovaného odsouzeného, kteří oba spolu s pracovníkem provádějícím test

protokol podepsali (čl. 5 bod d) Metodického listu č. 2/2010. Bylo tedy postupováno tak, aby byla manipulace s odebraným vzorkem vyloučena.

21. Dále není pravdou, že vedoucí oddělení výkonu trestu žalované v rozhodnutí o kázeňském trestu zcela pominul, že žalobci odebraný vzorek moči byl pozitivní na přítomnost látky ACE. Vycházel ovšem z toho, že přítomnost zakázané látky THC byla ve vzorku moči nepochybně prokázána laboratorním vyšetřením vzorku moči. Z výsledku toxikologického vyšetření provedeného akreditovanou toxikologickou laboratoří – nezávislým subjektem – vycházel i ředitel žalované, který přezkoumával, zda byl skutek žalobce prokázán. Lze souhlasit s tím, že akreditace toxikologické laboratoře vylučuje neodborné zacházení s testovaným vzorkem moči, vylučuje manipulaci s ním a zajišťuje odborné posouzení testovaného vzorku akreditovanými metodami – v daném případě byla konkrétně provedena cílená analýza na cannabinoidy metodou GC-MS (akreditovanou metodou SOP D3.28). Ředitel žalované se v rozhodnutí o stížnosti také blíže zabýval tím, že při vyšetření toxikologickou laboratoří nebyla prokázána přítomnost látky ACE. Odkázal na výsledkový list toxikologické laboratoře, v němž bylo uvedeno, že minimální množství v moči pro zjištění látek ACE (paracetalol) je 5 000 ng/ml. Pokud tedy byla látka ACE v moči žalobce přítomna v množství menším, nemohla být následně provedenými laboratorními rozbory zjištěna. Rovněž závěr žalovaného, že žalobce si žádný PARALEN ani IBUPROFEN či jiné léky s touto účinnou látkou na zdravotním středisku nekupoval, ani finančním oddělením nebyl nákup léků potvrzen, nelze tedy stanovit množství látek v těle, které se mohly v testu ukázat, není v rozporu se spisovým materiálem. Ačkoli žalobce tvrdí, že má výplatní pásky, podle nichž mu byla finančním oddělením několikrát stržena částka za léky na nachlazení, které mu předepsalo zdravotnické středisko, mzdový list žalobce za období červen až prosinec 2018 naopak prokazuje tvrzení žalované v rozhodnutí o stížnosti. Podle mzdového listu s údaji o částkách, které byly z konta žalobce u žalované odepsány, žalobce skutečně naposledy ze svého konta léky hradil v srpnu 2017.
22. Soud zdůrazňuje, že při rozhodnutí o vině žalobce za porušení zákazu užívat zakázané látky dle § 28 odst. 3 písm. c) ZVTOS měly správní orgány k dispozici výsledky toxikologické laboratoře o přítomnosti zakázané látky THC ve vzorku moči žalobce. Takové výsledky akreditované toxikologické laboratoře přitom dle bodu 5 písm. e) Metodického pokynu č. 2/2010 musí mít žalovaná k dispozici, pokud má být odsouzenému udělen kázeňský trest za kázeňský přestupek. Výsledky orientačního toxikologického vyšetření provedeného samotnou žalovanou takovým podkladem pro potrestání odsouzeného za porušení zákazu užívat zakázané látky být nemohou, pozitivní výsledek testu na jakoukoli testovanou látku je indikací k vyžádání validního výsledku právě akreditované toxikologické laboratoře. Uvedený postup byl v žalobcově případě dodržen. Pro úplnost soud dodává, že spolubydlící ■■■, který by žalobci potvrdil užití léků na nachlazení (žalobce se o něm zmiňuje, důkaz jeho svědeckou výpovědí soudu výslovně nenavrhnul), by odborné výsledky laboratorního vyšetření toxikologické laboratoře nemohl svou výpovědí zvrátit.

23. Soud rovněž neshledal důvodnými námitky týkající se žalobcem tvrzené změny kázeňského trestu. K této otázce považuje soud za vhodné připomenout, že kázeňskými tresty jsou (mimo jiné) podle § 46 odst. 3 písm. f) ZVTOS umístění do uzavřeného oddílu až na 28 dnů, s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení; podle § 46 odst. 3 písm. g) ZVTOS celodenní umístění do uzavřeného oddílu až na 20 dnů. Z § 49 odst. 1 ZVTOS vyplývá, že podmínkou uložení kázeňského trest celodenního umístění do uzavřeného oddílu (shodně jako trestu umístění do samovazby) je předchozí posouzení lékaře, že odsouzený je zdravotně způsobilý podrobit se takovému trestu.
24. Ze spisové dokumentace předložené žalovanou soud zjistil, že žalobce se před vydáním prvostupňového rozhodnutí ke kázeňskému přestupku vyjadřoval, pouze vyjádřil nesouhlas s výsledkem laboratorních testů. Ze záznamu o přestupku ani jiné listiny ve správním spise založené není patrné, že by bylo žalobci sděleno, že mu bude za uvedený kázeňský přestupek uložen kázeňský trest podle § 46 odst. 1 písm. f) ZVTOS, tedy umístění do uzavřeného oddílu, s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení (UOMPZ). Naopak obsahem spis bylo doloženo, že před vydáním prvostupňového rozhodnutí byl dne 9. 1. 2018 lékař MUDr. J. B. požádán, aby se ve smyslu § 49 odst. 1 ZVTOS vyjádřil k žalobcově zdravotní způsobilosti – potvrdil, že žalobce je „schopen CUO“.
25. Z právě uvedeného soud dovozuje, že k žalobcem tvrzené změně při uložení kázeňského trestu z trestu podle § 46 odst. 1 písm. f) ZVTOS na trest dle písm. g) uvedeného ustanovení nedošlo. Výrokem rozhodnutí ze dne 9. 1. 2018 byl žalobci závazně uložen kázeňský trest umístění na uzavřené oddělení na dobu 20 dnů nepodmíněně podle § 46 odst. 1 písm. g) ZVTOS. Tomu odpovídá, že ještě před vydáním rozhodnutí došlo v souladu s § 49 odst. 1 ZVTOS k lékařskému posouzení zdravotní způsobilosti žalobce takový trest vykonat. Pokud byla v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí nesprávně užitá zkratka UOMPZ (namísto správné CUO), jde o zjevnou chybu, která svou intenzitou nezpůsobuje nesrozumitelnost rozhodnutí, co se uloženého kázeňského trestu týče. Vedoucí oddělení výkonu trestu žalované totiž v odůvodnění rozhodnutí jednoznačně uvedl, že bylo na místě kázeňský trest uložit na horní hranici kázeňské pravomoci 20 dnů, která odpovídá právě horní hranici délky trestu podle § 46 odst. 1 písm. g) ZVTOS.
26. Na základě shora přijatých důvodů soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
27. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
28. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 3. říjen 2018.

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu